

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА СТАТИСТИКИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ СТАТИСТИКИ У ЗАКАРПАТСЬКІЙ ОБЛАСТІ

СОЦІАЛЬНО-ДЕМОГРАФІЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ДОМОГОСПОДАРСТВ ЗАКАРПАТТЯ У 2013 РОЦІ

Статистичний збірник

Ужгород 2013

**Державна служба статистики України
Головне управління статистики у Закарпатській області**

За редакцією **Г.Д.Гриник**
Відповідальна за випуск **Г.І.Лучківська**

У збірнику вміщено дані про соціально-демографічні характеристики домогосподарств Закарпаття у 2013р. порівняно з попередніми роками.

Розрахований на широке коло читачів.

**Головне управління статистики
у Закарпатській області**

- вул.Гойди, 11, м. Ужгород, 88008, Закарпатська область, Україна
- телефони: (03122) 3-71-39, 050-432-26-36
- факс: (03122) 64-12-73
- електронна пошта: stat@uz.ukrstat.gov.ua
- адреса в Інтернеті: www.uz.ukrstat.gov.ua

ПЕРЕДМОВА

Статистичний збірник "Соціально-демографічні характеристики домогосподарств Закарпаття у 2013 році" підготовлено за підсумками опитування (базового інтерв'ю) в рамках вибіркового обстеження умов життя домогосподарств.

Основним джерелом інформації щодо соціально-демографічних характеристик домогосподарств країни є переписи населення, які періодично проводяться органами державної статистики. В періоди між проведенням переписів дані щодо складу домогосподарств та інші їх характеристики отримуються за допомогою вибіркового обстеження умов життя домогосподарств.

Вибіркове обстеження умов життя домогосподарств здійснюється з метою комплексного дослідження рівня життя населення в цілому та окремих його верств. Обстеження здійснюється на постійній основі і базується на загальноприйнятих міжнародних стандартах.

Програма обстеження містить оновлену систему показників, що враховує зміни, пов'язані з переходом економіки до ринкових відносин.

В збірнику наведені підсумки обстеження щодо складу домогосподарств, рівня освіти його членів, житлових умов та наявності підсобного господарства, а також показники обладнання житла домогосподарств центральним опаленням, водопроводом, гарячим водопостачанням та іншими видами благоустрою. Матеріал доповнено графіками і діаграмами, коротким аналітичним оглядом порівняльного характеру.

Дані наведені у порівнянні з середніми показниками по країні та областях Карпатського економічного району. Схема економічного районування була розроблена Радою по вивченню продуктивних сил України і використовується в розробці підсумків обстеження умов життя домогосподарств.

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА	3
СКРОРОЧЕННЯ	4
УМОВНІ ПОЗНАЧЕННЯ	4
Короткий аналітичний огляд	7
1. Кількість відібраних домогосподарств та їх участь у базовому інтерв'ю у 2013 році	9
2. Рівень участі домогосподарств у базовому інтерв'ю у 2013 році	9
3. Характеристика домогосподарств у 2013 році	10
4. Розподіл домогосподарств за місцем проживання у 2013 році	10
5. Середній розмір домогосподарств по регіонах України у 2013 році	11
6. Розподіл домогосподарств за кількістю їх членів і наявністю дітей	12
7. Розподіл домогосподарств з дітьми за віком у 2013 році	13
8. Розподіл домогосподарств у складі яких є діти, які не мають одного чи двох батьків	13
9. Характеристика домогосподарств без дітей	14
10. Характеристика домогосподарств без дітей у 2013 році	14
11. Розподіл домогосподарств за наявністю і кількістю працюючих осіб у їх складі у 2013 році	15
12. Розподіл домогосподарств за кількістю працюючих осіб у їх складі у 2013 році .	15
13. Розподіл населення за рівнем освіти у 2013 році	16
14. Розподіл населення за рівнем освіти у 2013 році	16
15. Таблиця співставлення ступенів освіти за міжнародною стандартною класифікацією освіти (МСКО) з навчальними закладами України, які забезпечують отримання відповідного ступеня	17
16. Розподіл чисельності учнів, слухачів та студентів навчальних закладів Закарпатської області за міжнародною стандартною класифікацією освіти (МСКО)	18
17. Основні заклади освіти у Закарпатській області	19
18. Загальноосвітні навчальні заклади у Закарпатській області та кількість в них учнів	19
19. Вищі заклади освіти області I–II рівня акредитації за формами навчання	20

20. Вищі заклади освіти області III–IV рівня акредитації за формами навчання	21
21. Характеристика житла домогосподарств	22
22. Розподіл домогосподарств за чисельним складом та житловими умовами	23
23. Розподіл домогосподарств області у 2013 році з різним чисельним складом за кількістю кімнат	24
24. Розподіл домогосподарств у 2013 році за розміром житлової площі на одну особу.....	24
25. Наявність та характеристика житлового фонду області	25
26. Житловий фонд області	26
27. Обладнання житла домогосподарств у 2013 році	26
28. Розподіл домогосподарств у 2013 році за ступенем задоволення своїми житловими умовами	27
29. Розподіл домогосподарств у 2013 році за ступенем задоволення своїми житловими умовами	27
30. Характеристика домогосподарств, які мають особисті підсобні господарства у 2013 році	28
31. Характеристика домогосподарств, які мають особисті підсобні господарства	29
32. Розподіл земельної площі, яка знаходиться у користуванні домогосподарств, за видом її використання	29
Програма обстеження	30
Визначення основних термінів і понять	32

ВИЗНАЧЕННЯ ОСНОВНИХ ТЕРМІНІВ І ПОНЯТЬ

Великі міста – міста з чисельністю населення 100 тис. чоловік і більше.

Малі міста – міста та селища міського типу з чисельністю населення менше 100 тис. чоловік.

Домогосподарство – сукупність осіб, які спільно проживають в одному житловому приміщенні або його частині, забезпечують себе всім необхідним для життя, ведуть спільне господарство, повністю або частково об'єднують та витрачають кошти. Ці особи можуть перебувати в родинних стосунках, або стосунках свояцтва, не перебувати у будь-яких з цих стосунків, або бути і в тих, і в інших стосунках. Домогосподарство може складатися з однієї особи (стаття 1 Закону України "Про Всеукраїнський перепис населення").

Статистична вага домогосподарства – кількість домогосподарств генеральної сукупності, яку репрезентує одне домогосподарство з вибірки.

Діти – особи у віці до 18 років, які не перебувають у шлюбі.

Дорослі – особи у віці 18 років і старше, а також – особи до 18 років, які перебувають у шлюбі.

Домогосподарства, у складі яких є діти, які не мають одного чи обох батьків – домогосподарства з дітьми, у яких немає матері та/або батька (помер(ла), розлучені тощо).

Кількість дорослих у домогосподарстві, у складі якого є діти, які не мають одного чи обох батьків – кількість усіх дорослих осіб у домогосподарстві незалежно від родинних стосунків по відношенню до таких дітей. Наприклад, домогосподарство складається із шлюбної пари з двома дітьми, сестри голови домогосподарства, яка виховує свою дитину без чоловіка, а також з няні, яка живе і харчується у цьому домогосподарстві, але не пов'язана з ним родинними стосунками. Кількість дорослих у цьому домогосподарстві – чотири (а не одна матір, яка сама виховує дитину). Такий підхід обумовлений спільністю витрат усіх членів домогосподарства на харчування, оплату житла тощо і дозволяє більш точно відобразити фактичні умови, в яких зростає дитина, яка не має одного чи обох батьків.

Дошкільні навчальні заклади – ясла, ясла-садки, дитячі садки, ясла-садки сімейного, комбінованого, компенсуючого типу (спеціальні та санаторні), навчально-виховні комплекси тощо.

Загальноосвітні навчальні заклади (ЗНЗ) – школи, ліцеї, гімназії, колежіуми, навчально-виховні комплекси (об'єднання), санаторні школи всіх ступенів, а також спеціальні школи.

Загальноосвітні навчальні заклади I ступеня (початкова школа) забезпечують початкову загальну освіту, II ступеня (основна школа) – базову загальну середню освіту, III ступеня (старша школа) – повну загальну середню освіту.

Професійно-технічні навчальні заклади (ПТНЗ) – навчальні заклади для забезпечення потреб громадян у професійно-технічній освіті.

Вищі навчальні заклади (ВНЗ) – технікуми, училища, коледжі, інститути, консерваторії, академії, університети тощо.

Відповідно до статусу вищих навчальних закладів встановлено чотири рівні акредитації: I – технікуми, училища, II – коледжі та інші прирівняні до них заклади, III і IV – академії, університети, інститути, консерваторії.

Вищі навчальні заклади здійснюють підготовку фахівців за освітньо-кваліфікаційними рівнями:

молодший спеціаліст – забезпечують технікуми, училища, інші вищі навчальні заклади I рівня акредитації;

бакалавр – забезпечують коледжі, інші вищі навчальні заклади II–IV рівнів акредитації;

спеціаліст, магістр – забезпечують вищі навчальні заклади III і IV рівнів акредитації.

Повна вища освіта – відмічається особам, які закінчили вищий навчальний заклад (інститут, консерваторію, академію, університет та інші прирівняні до них учбові заклади, які надають освітньо-кваліфікаційний рівень "спеціаліст", "магістр") і отримали документ про його закінчення.

Базова вища освіта – відмічається особам, які закінчили коледж та інші прирівняні до нього навчальні заклади або продовжують навчатися у вищому навчальному закладі – інституті, консерваторії, академії, університеті та інших прирівняних до них навчальних закладах освіти і отримали документ про набуття освітньо-кваліфікаційного рівня "бакалавр".

Неповна вища освіта – відмічається особам, які закінчили технікум (училище) або інший прирівняний до нього навчальний заклад I рівня акредитації або продовжують навчатися у вищому навчальному закладі і отримали документ про набуття освітньо-кваліфікаційного рівня "молодший спеціаліст"; у 1996р.¹ і раніше закінчили технікум (училище) або інший середній спеціальний навчальний заклад; у 1996р. і раніше

навчалися у вищих навчальних закладах, пройшли половину або більше половини строку навчання і не завершили його. Тим особам, які у 1996р. і раніше навчалися у вищих навчальних закладах і пройшли менше половини строку навчання, відмічається освітній рівень, який вони мали до вступу у вищий навчальний заклад.

Професійно-технічна освіта – освіта, спрямована на формування у громадян професійних знань, умінь, навичок, розвиток духовності, культури, відповідного технічного, технологічного і екологічного мислення з метою створення умов їх професійної діяльності. Професійна освіта здобувається у професійно-технічних навчальних закладах. Відмічається особам, які закінчили у будь-якому році середнє або інше професійно-технічне училище, ремісниче училище, галузеве професійне училище (ГПУ), школу фабрично-заводського навчання (ФЗН), або фабрично-заводського учнівства (ФЗУ), а також технічне училище (ТУ), навчально-виробничий центр, навчально-курсний комбінат, інші прирівняні до них учбові заклади та отримали документ про закінчення.

Випускнику професійно-технічного навчального закладу, який успішно пройшов кваліфікаційну атестацію, присвоюється кваліфікація "кваліфікований робітник" з набутої професії відповідного розряду (категорії).

Випускнику, який закінчив відповідний курс навчання в акредитованому вищому професійному училищі певного рівня акредитації, може присвоюватися кваліфікація "молодший спеціаліст".

Повна загальна середня освіта – відмічається особам, які закінчили старшу школу: одинадцятирічну, десятирічну, ліцей, гімназію (включаючи дореволюційну), реальне училище, комерційне училище, іншу середню загальноосвітню школу.

Базова загальна середня освіта – відмічається особам, які закінчили "основну" школу, а саме восьмирічну школу у 1963–1989рр. і раніше, семирічну школу або 7 класів у 1961р. і раніше; 8 класів середньої школи у 1963–1989рр. і раніше, закінчили 9 класів середньої школи, 10 класів школи-одинадцятирічки, навчаються в 10–11 класах, в професійно-технічному закладі (крім осіб з повною загальною середньою освітою); тим, хто вибув із 8 класу в 1959/60 навчальному році і раніше, вибув із 9–11 класів або із професійно-технічного закладу в будь-якому році (крім осіб із повною загальною середньою освітою).

¹ Введення в дію Закону України "Про освіту" від 23 березня 1996р. №100/96–ВР.

Початкова загальна освіта – відмічається особам, які закінчили початкову школу або 3 класи в 1972р. і пізніше, 4–6 класів у будь-якому році, 7 класів у 1960р. і пізніше; 8 класів у 1990р. і пізніше; тим, хто навчається в 5–9 класах; тим, хто вибув із 4 класу в 1972–1973рр. і пізніше, з 5–7 класів у будь-якому році, з 8 класу в 1960/61 навчальному році і пізніше, з 9 класу в 1989/1990 навчальному році і пізніше.

Не має початкової загальної – відмічається особам у віці 6 років і старшому (як тим, хто навчається, так і тим, хто не навчається), які не мають початкової загальної освіти, але вміють читати і писати будь-якою мовою або тільки читати (хоча б повільно).

Неписьменний – відмічається особам у віці 6 років і старшому, які не вміють читати.

Працююча особа – особа, яка надала ствердну відповідь на запитання "Чи працюєте в даний час?". Працюючі пенсіонери також відносяться до категорії "працюючі".

Непрацююча особа – особа, яка надала негативну відповідь на запитання "Чи працюєте в даний час?".

Пенсіонер – особа, яка отримує пенсію і не працює.

Особи працездатного віку (крім підлітків у віці 16–17 років) у 2013 році – жінки у віці 18–55 років включно (у зв'язку з поетапним підвищенням пенсійного віку для жінок з 55 до 60 років відповідно до статті 26 розділу III "Пенсії за віком у солідарній системі" Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування" від 09.07.2003р. №1058-IV (у редакції Закону України від 08.07.2011р. №3668-VI) [11]), чоловіки у віці 18–59 років.

Особи непрацездатного віку (крім дітей) у 2013 році – жінки у віці 56 років і старші, чоловіки – 60 років і старше.

Коефіцієнт економічного навантаження на працюючого члена домогосподарства – відношення загальної кількості членів домогосподарства до кількості працюючих осіб у його складі.